

POLONAIS – SUJET (évaluation 2, tronc commun)

**ÉVALUATION 2 (3e trimestre de première)
Compréhension de l'écrit et expression écrite**

L'ensemble du sujet porte sur l'axe 5 du programme : **Fictions et réalités**

Il s'organise en deux parties :

- 1- **Compréhension de l'écrit (10 points)**
- 2- **Expression écrite (10 points)**

Vous disposez tout d'abord de **cinq minutes** pour prendre connaissance de **l'intégralité** du dossier.
Vous organiserez votre temps (1h30) comme vous le souhaitez pour **rendre compte en polonais** du document écrit et pour **traiter en polonais le sujet d'expression écrite** (partie 2).

1. Compréhension de l'écrit (10 points)

Titre du document : Nie wierzę w prawdę. Z Martínem Caparrósem rozmawia Katarzyna Tyszkiewicz- Borawska

Vous rédigerez le compte rendu du document en polonais.

Nie wierzę w prawdę. Z Martínem Caparrósem rozmawia Katarzyna Tyszkiewicz- Borawska

Modèle CCYC : ©DNE

Nom de famille (naissance) :

(Suivi s'il y a lieu, du nom d'usage)

Prénom(s) :

N° candidat : N° d'inscription :

(Les numéros figurent sur la convocation.)

Né(e) le : / /

1.1

Polskim czytelnikom Martín Caparrós jest znany jako reporter, autor wstrząsającego i monumentalnego „Głodu”. Argentyńczyk, podróżnik i pisarz ma swoim koncie nie tylko reportaże, ale również powieści, eseje i dzienniki z podróży. Do Warszawy przyjechał w ramach Big Book Festival 2016 i przy tej okazji rozmawia z „Przekrojem” o prawdzie i nieprawdzie, o fikcji i nie-fikcji i o tym, czy to przypadkiem nie to samo.

KTB: Dziś naiwnością jest mówić o prawdzie jako o jednej, niezmiennej kategorii. Nawet czytając prasę, musimy pamiętać, że mamy do czynienia z cudzą perspektywą. Czy wobec tego powinniśmy jeszcze wierzyć ludziom pióra? Czy są nam jeszcze potrzebni?

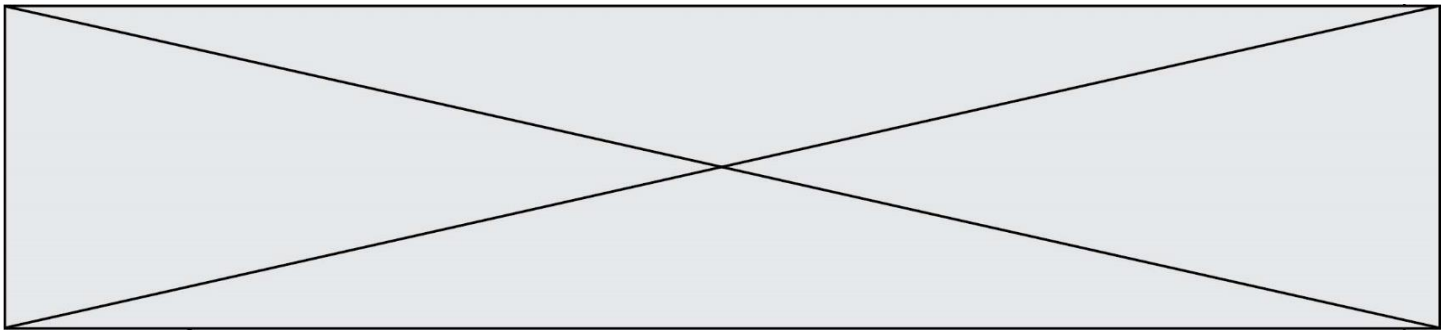
MC: Zdecydowanie tak, choćby po to, by odrzucić lub przyjąć ich wizję, pamiętając o konsekwencjach takiej decyzji. Dla mnie reportaż to wybór polityczny, dlatego bardzo ważne jest, aby taki tekst był napisany w pierwszej osobie. Czytelnik musi zdawać sobie sprawę z tego, że za tekstem stoi autor, osoba, podmiot. Tą postawą przeciwstawiam się idei tradycyjnej prasy, która pretenduje do tego, by ujawniać „prawdę” czy obiektywnie opisywać rzeczywistość. Właśnie dlatego reportaż tak mnie fascynuje: ostatecznie stanowi on tylko jedną z możliwych perspektyw, z jakich można patrzeć na świat. A wybór, czy w nią wierzyć, czy nie, stoi po stronie tego, który czyta.

KTB: Każdy ma własną prawdę?

MC: Nie lubię słowa „prawda”, nie wierzę w nią. To, co mamy, to horyzont naszych doświadczeń, naszej wiedzy. Dlatego, podkreślam, tradycyjna wizja prasy jest przestarzała i niebezpieczna. Nie wolno nam zapominać o tym, że każda wypowiedź i każdy tekst przedstawiają jedynie czyjąś analizę, a więc czyjąś – bardzo konkretną – perspektywę.

KTB: Taka decyzja wiąże się z odrzuceniem autorytetów, z czerpaniem czegoś, co uznajemy za wiedzę, z miejsc, które niekoniecznie do tego powinny służyć. Mylimy opinię z informacją. Niektórzy twierdzą, że to właśnie dlatego może istnieć na przykład społeczeństwo odrzucające konwencjonalną medycynę...

MC: To, że nie istnieje taka kategoria jak prawda, nie oznacza od razu, że należy wątpić we wszystko, prawda? Zresztą, przykład medycyny alternatywnej jest całkiem obrazowy. Metody leczenia opierają się przecież na statystykach: jedne leki działają lepiej, na większą ilość osób, a inne – na mniejszą. To nie jest prawda, tylko skuteczność, potwierdzona statystyką, a to już zupełnie co innego. Gdy wybieramy lek, nikt nam nie gwarantuje, że wyzdrowiejemy.

Pytanie, co się z nami stanie, jeśli zacznemy ignorować dane statystyczne, stawiając na złą metodę, ryzykujemy poważny błąd, w którym stawką może być nasze życie. Ale znowu, to zależy od nas samych. I tak jest ze wszystkim, także z wyborami politycznymi. Trzeba myśleć, i już. Zwłaszcza, jeśli we wszystko wątpimy.

KTB: Statystykami też można manipulować, co świetnie pan opisał w „Głodzie”.

MC: No jasne, dlatego rozumiem wszystkich tych, którzy wątpią. Mają do tego prawo. I znowu, to jest prywatna decyzja, czy wzruszy mnie 800 czy dopiero 800,000 umierających z głodu osób. Nawet więcej, moją prywatną decyzją jest to, czy coś z tym faktem zrobię.

KTB: Jak do oceny świata ma się fikcja, czy to filmowa, czy literacka? Oglądamy dziś ogromną ilość seriali, te przenoszą nas w inne rzeczywistości, które wymagają od nas jedynie konsumpcji, a często oferują emocje bardziej intensywne niż samo życie.

MC: To samo mówiło się o powieściach w XIX wieku, zwłaszcza o tych odcinkowych, drukowanych na łamach gazet. I tak na dobrą sprawę, to samo można mówić o literaturze dziś.

Źródło: Katarzyna Tyszkiewicz- Borawska, <https://przekroj.pl/kultura>, 25/03/2017

2. Expression écrite (10 points)

Vous traiterez **en polonais**, et en **100 mots** minimum, l'**un** des deux sujets au choix :

Sujet A :

Czy zgadzasz się z opinią Martína Caparrósa, że nie ma jednej prawdy, bo „każda wypowiedź i każdy tekst przedstawiają jedynie czyjąś analizę, a więc czyjąś – bardzo

Modèle CCYC : ©DNE

Nom de famille (naissance) :

(Suivi s'il y a lieu, du nom d'usage)

Prénom(s) :

N° candidat : **N° d'inscription** :

(Les numéros figurent sur la convocation.)

Né(e) le : / /

 RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

1.1

konkretną – perspektywę”? Podaj przykłady, które tę opinie potwierdzają albo jej zaprzeczają.

OU

Sujet B :

Czy myślisz, że fikcja (np. literacka, filmowa) jest nam do czegoś potrzebna? Podaj argumenty popierające Twoją opinię.